

SALME VED GRAVA

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*Ei varm takk til deg som kom og var saman med oss i dag.
Familien*

*Sokneprest: Bjørn Tore Sæle
Organist: Trond Fykse
Solist: Kjersti Wiik*

Vatne
Begravelsesbyrå

Gunnvor Dorthea Austegard

* 01.10.1925 † 08.06.2021

Meland kyrkje 18. juni 2021

PRELUDIUM

Våren - Aa.O. Vinje/E. Grieg

OPNINGSSALME

Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte,
av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte,
hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være,
for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære,
stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare,
denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare,
dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille,
blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille,
som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen,
så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til jeg når ditt gode land.

MINNEORD

SOLOSONG

Mitt hjerte alltid vanker - H.A. Brorson/ sv. folketone

SKRIFTLESNING

SALME FØR TALEN

Det hev ei rose sprunge ut av ei rot så grann.
Som fedrane hev sunge: Av Isais rot ho rann,
og var ein blome blid midt i den kalde vinter
ved mørke midnattstid.

Om denne rosa eine er sagt Jesajas ord.
Maria møy, den reine, bar rosa til vår jord.
Og Herrens miskunnsomt det store under gjorde
som var i spådom sagt.

Guds rose ljuvleg angar og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljøs oss fangar, ho vert vår beste skatt.
Me syng i englelag: No er det fødd ein Frelsar,
og natti vart til dag.

TALE

SALME ETTER TALEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

POSTLUDIUM